

редове: “Звън на камбани, благоухания, тихо ридание, ангелски полъх - езикът на Яворовата поезия е език на търсените съответствия, на преливането и съзвучието между формите на сетивното, което е израз и образ на Душата. Знак на нещо друго извън себе си, материалното става абстракция, превръща се в един от синонимите на Духа. Плътта се стапя, а Душата, фиксирана в множество сетивни проекции, се материализира...” (“Как ехото заглъхва”. Нов сборник с изследвания за П.К.Яворов, Университетско издателство, С., 1996 г., с.76). Но аз все пак настоявам, че в хода на това натрупване на множество връщаници в себе си, на това събиране на ипостасите Душата се монументализира и качествено променя облика си. Едно е тя в “Безсънници”, вече съвсем друго в “Прозрения” - ако за момент надделее контекстуалният, цялостен прочит и особено краевековното вглеждане.

Още в “Нощ” този сюжетен ход съществува с появата насъне на мечтата на моите мечти. В “Посвещение” - призив към “другарко моя, моя волна мисъл”: “ти с мене скромна се уедини”. В “Дни в нощта” - завръщането на “неизживелите ми дни”. В “Без път” - внимателното носене, в страх да не бъде разбудена, на спящата, приютена любов. “Пред щастието” - с възклицанието “най-последно ето те, теб “душа в душата на света”! “Майчината любов” - и тя “ей застана в тъмнината // неспомнена пред мен”. Изброявам лаконично само част от конкретизациите на общия разказ...

А самата душа? Все по-самодостатъчна е тя на себе си след толкова завръщания: “Душата копней на светло да почине” (“Аз страдам”), “Душата ми заспива в скута на нощта: // недейте я разбужда” (“Недейте я разбужда”), “Не очаква душата никого” (“Среднощен вихър”).

Така в хода на този век, чрез създаването и служенето на култа към Яворов, чрез преживяването на неговия мит, по логиката на разказа за завръщането на ипостасите и на други същности в Душата на Поета, ние всички сме присвоени, приютени, ние сме обсебени, обзети сме, ние всички сме станали несамостоятелни. Поетът по един магически начин е поел чувствения патронаж над всички нас.